

Eski Bir Sır Sensizlik

— asli-kaya · 27 Eylül 2009

Soğuyor gün
Adını sayıklarken hala...

Sense bilmediğim bir iklimin
Bilmediğim coğrafyasında
Rengini bilmediğim gökyüzünü soluyorsun...

Sensiz hiçliğe yazarken satırlarımı
Bensiz gecelere kucak açman
Ne kadar sığar ki
Alnımda birleşmeyen yazgıya?

Utaniyorum...
Her gece soyarken düşlerimi
Titreyen nefesimden gerçeği sıyırmak ne zormuş...

Yastığıma sindiremediğim kokun
Hayallere bile sızmaz olmuş
Yazık!

Sen yasaklı ahım
Gözlerimde gözlerini kaybettiğimden beri
Yorgununum...

Kap(l)ama yüreğimi...

Yarın da bugün olduğunda
Kendime seçtiğim sensiz kaderin
Tahta oyuncağını kıracağım bin parçaya
Bırak beni!
Kıymıklarından kanayacağım
Sol yanıma...

Varlığını kilitlemeye zamanın gücü yetmiyor işte
Boşuna çabalarımın

Bir yenisini daha koparıp atmak istiyorum
Soğuyorum...
Üşüyorum kendimden
Seni unutmaya çalıştığım her an
Hüznümü yazıyorum satırlarıma...

Bir şiir düşüyor sonra ansızın
Hayatı yazmaya çalışırken iliklerine
Beyaz kağıdın gölgesi oluyorsun
Ben hala seni karalıyorum...

Paralanıyorum...
Her an dağlar ken kalbimi
Her atışında seni duyamamak ne zormuş...

Yüreğime sığdıramadığım kırmızı
Hayallere bile yetmez olmuş...
Yazık!

Sen yurtsuz ahım
Günlerinde kendimi yitirdiğimden beri
Limansızınım...

Kap(l)ama gözlerimi...

Yarın da dün olduğunda
Dalgalarına tutduğum sensiz denizde
Bir kayaya vurmuş olacağım kendimi.
Bırak düşlerimi!
Fırtınalardan kopacağım
Sol yanına...

Doğuyor güneş
Adımını sayıklarken hala...

Ne gelmek istediğini bildim
Ne sevmek...

Yok, yılmıyorum...

Dokunamadığım tenine hasret bırakmıyorum düşlerimi
O düşler ki;
Uyandıgında hala sevdanın isimsiz sahibiydi...

Sus şimdi us
Sus şimdi!

Vakit alaca
Karanlığı bana sevdirdi...

Gülüşlerinde bir gün gerçek olur gelincik

Kaderin koptuğu yerde bekliyorum...

27 Eylül 2009